

CLOENDA DE LA SESSIÓ

pel

M. H. senyor Heribert Barrera i Costa

President del Parlament de Catalunya i membre de la SCCFQM

Uns mots molt breus per a cloure aquest acte. Aquests cinquanta anys de la Societat de Ciències Físiques, Químiques i Matemàtiques són evidentment un esforç voluntarista de normalització del nostre país. D'aquests cinquanta anys, molts pocs n'hem passats en una situació realment normal. Com ens recordava el processor Glick en la seva conferència, de seguida, vingué la guerra i aquells temps negres, en què la majoria dels científics catalans coneguts estaven dispersats arreu del món i els que es quedaren aquí, si feien ciència en català, ho havien de fer d'una manera totalment privada; però han vingut temps millors. Fa una trentena d'anys vàrem reprendre les activitats de la nostra Societat, d'una manera clandestina, i avui podem trobar-nos aquí, ja en condicions de total normalitat. Però aquest esforç voluntarista evidentment ha de continuar, perquè les dificultats d'existència d'una Societat científica com la nostra, en un país com el nostre, i en el món actual —com ja subratllava fa un moment el doctor Casassas—, fan que si no hi hagués aquesta voluntat ferma, aquesta tossuderia, de voler subsistir, de voler ésser un país normal, segurament que aquestes dificultats superarien les possibilitats nostres, del país, i les possibilitats de fer una activitat científica enquadrada en la cultura catalana i en llengua catalana.

Si els anys 30 era important que existís una Societat Catalana de Ciències, em sembla que ara ho és encara molt més. La importància de la ciència en el món d'avui és molt més gran que no ho era aleshores, i més que mai el futur del nostre país, en molts aspectes, depèn del fet que sapiguem, a través de la nostra Societat, despertar aquest clima al qual es referia ara mateix el Dr. Casassas. Jo crec, de tota manera, que si tenim ja cinquanta anys d'existència, si hem pogut subsistir malgrat totes les maltempsades, podem ésser optimistes també sobre el futur. Repetint, em sembla, el que vaig dir en una de les altres dues comme-

moracions del cinquantenari, espero que la nostra Societat pugui celebrar el seu centenari i pugui celebrar-lo en condicions millors, i que l'etapa obscura d'aquests primers cinquanta anys hagi quedat definitivament superada.

Moltes gràcies a tots vostès per la seva assistència, moltes gràcies al professor Glick, moltes gràcies en fi al doctor Jaume Pi-Sunyer. Jo voldria acabar dient que aquesta conferència haurà servit a molts de nosaltres per a aprofundir una mica el que sabíem, el poc que sabíem sobre l'Escola de Fisiologia Catalana, i que és una gran satisfacció de poder tenir aquest vespre entre nosaltres el doctor Rossend Carrasco i Formiguera i el doctor Jaume Pi-Sunyer que en són exponents tan brillants. Gràcies.